

Edebî Eleştiri Dergisi

(Journal of Literary Criticism)

ISSN: 2602-4616

Cilt II, Sayı I, Nisan 2018

YÜKLENME TARİHİ: 15.02.2018 KABUL TARİHİ: 24.04.2018 YAYIN TARİHİ: 30.04.2018

Tuğba ÖZÇELİK

Kocaeli Üniversitesi Türk Dili ve
Edebiyatı Anabilim Dalı Yüksek

Lisans Öğrencisi

tugbaedb1993@gmail.com ORCID:

0000-0002-9555-1723

TARİKAT VE SİLSİLE GELENEĞİ İÇERİSİNDE BİR SÜNBLÜYYE SİLSİLESİ

A SUNBULİYYE LINEAGE
WITHIN THE TRADITION OF THE
RELIGIOUS ORDER AND
LINEAGE

ÖZ

İnanç ve inanış, tarihin çok eski çağlarından beri Türk toplum hayatında önemli bir yer edinmiş ve Türk kültürünün üst sıralardaki unsurları arasında yer almıştır. Bu bağlamda, din asırlar boyu toplum hayatının merkezinde olan ve toplum hayatına yön veren bir olgu olarak varlığını korumuştur. İslâmiyet'in ilk asırlarında, dinin hissî bir duyuşla içselleştirilmesi / özümsemesi şeklinde ortaya çıkan ve gönlün duygu yoğunluğu ile anlam kazanan tasavvuf ise sonraki asırlarda dallanıp budaklanarak 13. yüzyıldan itibaren Türk toplum hayatında dinin yanında biçimleyici ve belirleyici bir algı olagelmıştır. Yol gösterici olan şeyhlerin silsile yoluyla Hz. peygamber ile ilişkilendirilişi tarikatlar için oldukça önemlidir. Bu silsileler Hz. Ebubekir ya da Hz. Ali üzerinden peygambere ulaştırılır. Önceleri rivayete dayalı dini ilimler için önemli olan "silsile" kavramı bu ilimlerin kitaplaşmasıyla önemini yitirmiştir. Ancak, tarikatlar içindeki önemini korumayı sürdürmüştür. Osmanlı devletinin kuruluşunda adeta bir harç vazifesi gören ve devamında da yerini sıkıca koruyan tasavvuf, hanedan üyeleri ve halk için vazgeçilmez bir kavram olmuş, Osmanlı kültürü ve terbiyesinin şekillendiricisi olarak algılanmıştır. Bu tarikatlar arasında Halvetiyye ve kolları da yerini almıştır. Cemâl Halvetî ile İstanbul'a gelen Halvetîlik II. Bâyezid tarafından desteklenmiş, Halvetiyye'nin bir kolu olan Sünbülüyye de Sünbül Sinân tarafından oluşturulmuştur. Silsile, Sünbül Sinân'dan sonra Merkez Efendi ve halefi olan diğer şeyhler tarafından devam ettirilmiş, Cumhuriyetin ilk yıllarına kadar varlığını korumuştur. Bu çalışmada hicrî 1169 yılında Kayyımzade Muhammed

ABSTRACT

Belief and faith has taken a very important place in Turkish social life since the ancient times and has been one of the leading forces in Turkish culture. In this term, religion has maintained its presence as a notion that has been in the centre of the society and led it for centuries. In the early ages of Islam, sufism, emerging as an internalization with an emotional perception and becoming meaningful with the heart's intensity of feelings, has become a forming and determining perception in the Turkish society since 13th century together with religion. The association of sheikh with the Prophet through the lineage is very important. These lineages are linked through Ebubekir or Ali. Previously based on religious sciences produced orally, the concept of "lineage" has lost its importance after the publication of these sciences. However, it preserves its importance in orders. Sufism, which functioned as mortar in the establishment of Ottoman Empire and maintained its place, was an indispensable concept among the royal members and the people and was perceived as a forming force of Ottoman culture and education. Among them, Khalwatiyya and its branches have also taken place. Khalwatiyya coming to İstanbul through Cemal Halvetî was supported by Bayezid II and one of its branches, Sunbulliyye, was formed by Sünbül Sinan. Lineage has been carried on by Merkez Efendi and his successors after Sünbül Sinan, surviving until the beginning of the first years of the Republic. This study will examine Sunbulliyye lineage written by Kayyımzâde Muhammed Efendi and Kürekçibaşızâde Ali Efendi in 1169 (hegira) and discuss the concepts of Sufism, order and

Efendi ve Kürekçibaşızade Ali Efendi tarafından yazılan Sünbülüyye silsilesi hakkında bilgi verilecek ve bu konuları kapsayan tasavvuf, tarikat ve silsile kavramları değerlendirilecektir. **Anahtar Sözcükler:** İnanç, din ve tasavvuf, Halvetiyye, Sünbülüyye, silsile lineage. **Keywords:** Faith, religion and Sufism, Khalwatiyya, Sunbuliyya, lineage.

GİRİŞ

Silsile kavramını da içinde barındıran tasavvuf, kalple bilmektir. Sözlükte: "*Sofulaşma, gönlünü Allah sevgisine bağlama.*" (Devellioğlu, 2010: 1209) ve "*Sof giymek, saf olmak, ilk safta bulunmak, suffa ashabi gibi yaşamak.*" (Uludağ, 1995: 512) olarak tanımlanan tasavvuf kaynaklarda bir kültür kavramı olarak da "*İslâm'ın ruh hayatı ve İslâm Peygamberi'nin şahsında temsil ettiği manevî otoritenin, müesseseseleşmiş ve günümüze kadar yaygınlaşarak gelmiş şeklidir.*" (Yılmaz, 2013: 17) şeklinde tanımlanmıştır.

Manevî bir yolculuk, nefis terbiyesi olarak özetlenebilecek tasavvufta yol gösterici (rehber, kılavuz, mürşid) olarak nitelenen kişilerin varlığı, bulunması gereken temel bir unsur olarak öne çıkar. Bu kişilerin bir nispetle Dört Halife ya da Hz. peygamber ile ilişkilendirilmesi ise inandırıcılık bakımından önem arz eder.

Tasavvuf tarihi; zühd dönemi, tasavvuf dönemi ve tarikat dönemi olarak ayrılır. Zühd dönemi, asr-ı saadetten başlayarak tasavvuf kavramının çıkışına kadar devam eden dönemdir. Tasavvuf dönemi hicri III-IV, miladi IX- X asırları arasında başlatılır. Bu asırları tasavvufun diğer dini ilimlerden ayrılarak tek başına meydana çıktığı yıllar olarak düşünebiliriz. Tarikat dönemi ise miladi XII. yüzyıl ve sonrasında tarikatların kurumsallaşması, mutasavvıfların yetiştiği dönemdir. (Yılmaz, 2013)

Tasavvufun üçüncü dönemi ve kurumsallaşmış şekli olan tarikat ise "*Allah'a ulaşmak arzusuyla tutulan yol; tasavvufî meslek*" (Devellioğlu, 2010: 1207) demektir. Tarikatların yol gösterici işlevleri vardır. Müritlerine nefsi ile mücadele etmeyi ve gerçek aşkı, belli ritüelleri de olan bu kurumlar gösterirler.

Halvetiyye tarikatı Ebû Abdullah Sirâcüddin Ömer b. Ekmelüddin Halvetî tarafından İran'da kurulmuş ve pîrinin halvete çok önem vermesi hatta kırk defa erbâin çıkarmasıyla ilgili rivayetlerden dolayı "Halvetî" adını almıştır. Silsilesinin İbrahim Zâhid Gîlânî' ye uzanması bakımından ayrıca Zahidiyye'nin bir koludur. Halvetiyye de kendi içinde kollara ayrılır. Bunlar; Rûşeniyye, Cemâliyye, Ahmediyye ve Şemsiyye'dir. Bizim konumuz olan Sünbülüyye, Cemâl Hâlvetî'nin adıyla anılan Cemâliyye' nin Sünbül Sinan tarafından kurulan ve adını şeyhinin isminden alan Sünbülüyye koluna bağlıdır. (Yılmaz, 2013)

Cemâl Halvetî bu tarikatı İstanbul'a getiren isimdir. Amasya'da irşâd yaptığı zaman orada vali olarak bulunan II. Bâyezid, onun sohbetlerinden etkilenmiş ve Cemâl Halvetî'ye intisâb etmiştir. Kimi kaynaklarca II. Bâyezid babası Fatih Sultan Mehmed'in ölümüyle tahta geçtikten sonra şeyhini İstanbul'a davet etmiştir. Cemâl Halvetî ve onunla birlikte İstanbul'a gelen yüz dervişi Haliç kıyısı civarında yer alan Kapucubaşı Mustafa Ağa Konağı'na misafir olmuşlardır. Kapucubaşı Mustafa Ağa şeyhi Cemâl Halvetî 'den İstanbul' da kalmasını istemiştir. Ve şeyh Cemâl Halvetî' nin bu isteği kabul edip Yedikule semtindeki Kızlar Kilisesi'ni câmiye çevirip eklemeler yaptırmış ve irşâd vazifesini burada dokuz yıl daha devam ettirmiştir. Bu dokuz yılın ardından vefat eden Şeyh Cemâl Halvetî yerini Sünbül Sinan'a bırakmıştır. Şeyh Cemâl Halvetî'nin vasiyetiyle posta oturan Sünbül Sinân, şeyhinin kızı Safiye Hanım'la da evlenmiştir. (Velikâhyaoğlu, 2000)

Tarikatlar içerisindeki yerini verdiğimiz Halvetiyye ve onun İstanbul'da ortaya çıkan kolu *Sünbüliyye* ile ilgili söyleyeceklerimizi bu kadarla sınırlayıp çalışmamızın konusu olan silsileye dönebiliriz. Sözlüklerde: "1. zincir, zincirleme olan şey. 2. art arda gelen şeylerin meydana getirdiği sıra. 3. soy sop, ocak. 4. babadan oğla sıra ile yazılarak meydana gelen kuşak, soy defteri." (Devellioğlu, 2010: 1112); "... silsile kelimesi tasavvufta bir tarikatın birbirine icazet veren şeyhlerinin isimlerini ihtiva eden liste anlamında kullanılmış, silsileyi oluşturan isimlerin yazılı olduğu belgeye silsile-name veya tomar denilmiştir." (Tosun, 2009: 206); "Zincir. (Tas.) a) Genel olarak halkın ilahî huzûra yönelmesi. b) Tarikat şeyhlerinin üstad zinciri. (...) Silsilede yer alan şeyhlere "Silsile ricâli" denir. Allah'tan sâlike iki yoldan feyz gelir: a) Doğrudan yani aracısız olarak Allah'tan. b) Silsile ricâli vasıtası ile Allah'tan. Buna feyz-i isnâdî ve fuyuzât-ı silsile-i celile gibi isimler verilir. Silsile son derece önemlidir. Silsilesini bilmeyen sâlik, nesebini bilmeyen kişi gibidir. Silsileden bahs eden eserlere silsilenâme denir." (Uludağ, 1995: 473-474), şeklinde tanımlanan silsile ve silsilenâme, tanımlardan da anlaşılacağı üzere bir tarikatın şeyhlerinin post-nişânlık sırasına göre sıralanmasına şeyh zinciri ya da silsile, şeyh silsilesini konu alan eserlere de silsilenâme adı verilir. Silsilenin tarikatın inanç ve itikadı gereğince tarikat kurucusundan Hz. Alî, Hz. Ebubekir ve Hz. Muhammed gibi din büyüklerine eriştirilmesi ise silsilenâmelerde gelenek hâline gelmiş bir tertip özelliğidir ve çok önemlidir. Bu bağlamda Halvetiyye, Nakşibendiyye, Yeseviyye v.b. tarikat silsilenâmeleri birer örnek olarak zikredebiliriz. "Meselâ Nakşibendiye tarikatının kurucusu Bahâeddîn'in silsilesi şöyledir: Bahâeddîn-Emir Küllâl- Baba Simasî-Ali Râmitenî-Mahmûd Feğnevî-Arif Riveggirî-A. Gucdiüvânî-Yusuf Hemedânî- Ebu Ali farmedî-Ebu Hasan Harakanî-Beyezîd Bistâmî-Ca'fer-i Sâdık-Kasım b. Muhammed-selman Fârisî-Hz. Ebû Bekir-Hz. Muhammed-Cebrâil-Hak Teâlâ." (Uludağ, 1995: 473).

Sünbülüyye Risâlesi'ndeki silsile Şeyh Cemâl-i Halvetî ile başlayarak Şeyh Nûreddîn'e kadar uzanır. “Şeyh Sünbül Sinân'ın silsilesi ve bu tarikattan olanların menkabe ve kerâmetlerini anlatan diğer bir eser de, Silsiletü'n-Nûr adlı manzum eserdir. Bu eser Sünbülüyye'nin ilk şeyhi Cemâl-i Halvetî'den yazıldığı H. 1190 yılına kadar post-nişîn olan şeyhlerin listesini verir ve büyük bir kısmı hakkında kısa bilgiler aktarır.” (Zavotçu, 2009: 658) cümlelerinde belirtildiği üzere Silsiletü'n-Nûr, Şeyh Cemâl-i Halvetî'den başlayıp H. 1190 yılına kadar tarikatta post-nişîn olan şeyhlerin sırayla zikri ve kısaca tanıtımı hüviyetinde bir eserdir.

Önceleri rivayete dayalı hadis, fıkıh gibi ilimlerde bir zaruret olan silsile zinciri bu alanlardaki eserlerin kitaplaşmasıyla önemini yitirmiştir. Fakat tasavvufta tarikat şeyhlerinde Hz. Peygamber'in manevî otoritesinin aranması sebebiyle önemini korumuştur. Tarikatlardaki silsile Hz. Ali ya da Hz. Ebubekir yoluyla Hz. Muhammed'e ulaştırılmıştır. İncelediğimiz Halvetîlik Hz. Ebubekir aracılığıyla peygamber soyuna bağlanan bir tarikattır. Silsile, her tarikat için çok önemlidir. Hatta Nakşibendîlerin silsilelerini okudukları "*hatm-ı hâcegân*" adını verdikleri âyinleri dahi vardır. Tarikatların silsilelerine yer veren eserlere "*silsile-nâme*" denilmiş ayrıca içerisinde ehl-i beytten bir ismin bulunduğu silsilelere "altın silsile" anlamındaki "silsiletü'z-zeheb" adı verilir. (Yılmaz, 2013)

Yazımızın konusunu oluşturan "Silsiletü'n- Nûriyye", Sünbülüyye şeyhlerini kısaca tanıtan bir eser olup Süleymaniye Kütüphanesi, Lala İsmail Bölümü, 153 numarada kayıtlıdır. Eserde, tarikatta post-nişîn olan şeyhlerin silsilesi Şeyh Cemâl-i Halvetî ile başlar ve Şeyh Nûreddîn Efendi ile nihâyet bulur. Silsilede Şeyh Cemâl-i Halvetî ve Şeyh Nûreddîn Efendi arasında ismi zikredilen diğer şeyhler ise şöyle sıralanır: Şeyh Sünbül Efendi, Şeyh Merkez Efendi, Şeyh Ya'kûb Efendi, Şeyh Şeyh Sinân Efendi, Şeyh Yemenî Hasan Efendi, Şeyh 'Adlî Efendi, Şeyh Seyyid Mehmed Efendi, Şeyh Kerâmeddîn Efendi, Şeyh Seyyid 'Alâaddîn Efendi. Tanıtımlarında;

Hicret-i Habîbî'n-Nebî Hazret-i Şeyh Cemâl Halvetî

Sene 890 tokuz sene post-nişîn olmuşdur sene 9

Nüh sene seccâde-nişîn oldılar

Taht-ı hilâfetde mekîn oldılar

'Âlim ü tahrîr-i zemân idi ol

'Ârif-i esrâr-ı nihân idi ol

Menba'-ı envār-ı kerāmet idi

Pād-şeh-i şehri-i velāyet idi

Āhir idüb niyyet ile 'azm ü rāh

'Aşk-ı habīb ile o himmet-penāh

Suy-ı Hicāza gidüb ol pāk-bîn

Zāt-ı şerfî olub anda defn

Ķıldı o gencimeye tevĶid hemān

Şera'-ı tĶbūt-ı Ķurusunu mekĶn (Lala İsmail, 153: 55-61)

(...)

Hicreti Rasūli'n-Nebī Ķazret-i ŞeyĶ Sünbül Efendi

Sene 899 otuz üç sene post-nişm olmuşdur sene 33

Ba'dehu bĶstĶn-ı ĶilĶfetde şĶn

Virdi yetişdi Sünbül SinĶn

Oldı otuz üç sene bĶ-iştibāh

ĶuĶb-ı ĶudĶ mavşıl-ı sırr-ı İlĶh (Lala İsmail, 153: 61, 62)

beyitlerinde görüleceği üzere ad, sıfat ve unvanları ile şeyhlik süreleri ve ölüm yıllarına yer verilen şeyhlerin süs ve sanattan uzak, sade bir tanıtime tâbi tutuldukları görülür. Şeyh Nüreddin Efendi'nin tanım ve övgüsüne diğerlerinden daha fazla yer veren eserde (5a-7a) 7a'dan itibaren şeyhlerin kerāmetleri aktarılır. 7a-13a varakları arasındaki kerāmet aktarımından sonra 13a'da Şeyh Nüreddin Efendi'nin vefâtını işleyen "Nakl-i Vefât-ı Ķazret-i Şeyh es-Seyyid Nüreddin Sırruhu'l-Mübîn" başlıklı kısım yer alır. Başlığın yanındaki vefât-ı sene 1160 kaydından H. 1160/M. 1747/1748 tarihlerinde öldüğü anlaşılan Şeyh Nüreddin Efendi hakkında, 13b-14b varakları arasında onu ve iyi sıfatlarını öven bir manzume mevcuttur. Eser 14b'de sona

ermektedir. 15a ile 20b arasındaki mensur kısım ise Halvetiyye'nin büyük şeyhleri hakkında bilgi içermektedir.

Yirmi bir varaktan oluşan eserde eser ve kütüphane ismi ve kayıt numarası ile temellük mührü mevcuttur. Mihrâbiyeli olan 1b aynı zamanda eserin başlangıç kısmıdır. Mihrâbiye içerisinde yazılı *Hazâ Silsiletü'n-Nûr* eser isminin altında besmele, akabinde b'den itibaren besmele harflerinin tavsifi ve besmele övgüsünün yapıldığı manzum bir giriş mevcuttur. 2a varağının sonuna doğru biten şiiri takiben Allah (c.c.)'a hamd ve şükür içerikli bir tevhid, 2b'de ise Hz. Muhammed övgüsünde bir na't mevcuttur. Yaklaşık 1,5 varak uzunluğunda olan bu na'tin ardından 3b'de *Fasl-ı Sebeb-i Te'lif-i İn Nazm* başlığı altında eserin yazılış sebebi aktarılır. Beş beyitlik eserin yazılış sebebini takiben de Şeyh Cemâl-i Halvetî ile başlayan şeyhlerin takdim listesi Sünbül Sinân Efendi ve onun selefi olan şeyhler ile devam eder. 20b'de tamamlanan yazmanın 21a varağı boştur. Sünbülüyye şeyhlerinin silsile hâlinde kısaca tanıtımına tahsis edilen eserin ilk on dört varağı manzum, geri kalan kısmı ise mensur olarak yazılmıştır. Temmet kısmından eserin hicrî 1169 yılında Kayyımzâde Muhammed Efendi ve Kürekçibaşızâde Ali Efendi tarafından yazıldığı anlaşılmaktadır.

Eserde bazı şeyhlerin adı altında marifetlerinin yanı sıra kerametleri de anlatılır. Risâle, diğer silsilenâmelerle karşılaştırıldığında bu özelliği diğerleri ile önemli ölçüde benzerlik gösterir. “*Tezkiretü'l-Evliyâ, Menâkıb-nâme, Silsile-nâme gibi din ve tarikat ulularının gerçek ve efsaneleştirilmiş hayatlarını hikâyeye eden eserler.*” cümlesinde de belirtildiği üzere, *Menâkıb-ı Şeyh Şa'bân-ı Velî benzeri, Ömer Fu'âdî Efendi'nin Şa'bâniyye tarikatı şeyhleri hakkında bilgi verip onlarla ilgili menkıbeleri anlattığı eseridir.*” (Zavotçu, 2007: 93) cümlelerinde belirtildiği üzere Ömer Fuâdî'nin *Menâkıb-nâme* adıyla da bilinen *Şa'bâniyye* şeyhlerinin bir kısmının menkâbesini de içeren sınırlı *Silsile-nâme*'si bu düşüncemize bir örnek teşkil eder. “*Menâkıb-ı Şeyh Şa'bân-ı Velî, Menâkıb-nâme, Menâkıb-ı Şa'bâniyye gibi değişik adlarla bilinen bu eser, Sultan I. Ahmed adına yazılmış olup beş bölümden oluşmaktadır. (...) Şa'bân-ı Velî'den sonra H. 1030/ M. 1620 tarihine kadar makamda şeyhlik eden dört halifenin biyografileri verilmektedir.*” (Yazar, 2001: 34) cümlelerinde de eserin sınırlı bir silsile-nâme olduğuna imâ vardır.

Risâle-i Sünbülüyye'de Şeyh Nureddin'in İstanbul yangınında gösterdiği kerameti ifade de edilmiştir. İstanbul'un yarısını yakan ateşin şeyhin okuduğu Fâtiha sûresiyle def olunduğu şu dizlerle anlatılmıştır:

Oldı Sitanbûlda harîk-i kebîr

Görmedi mislini ganî vü fakîr

(...)

İki gün iki gece yandı müdâm

Nısf-ı Sitanbül yanub oldu temām

(...)

Hazret-i Nürüddin o şahib kerem

Hānikāhından idüb 'azm o dem

(...)

Fātihasın okuyub ol da'vetiñ

Gördiler ol demde Haqqıñ kudretiñ

Oldı ol āñ içre duā' müstecāb

El yüze sürdükde ol ālī-cenāb

Nūr-ı kerāmāt-ı şerif ü vefi

*Eyledi nār ü lehebi muntafi (Lala İsmail
153;138,142,145,150,151,152)*

Eserde İstanbul'daki yangını söndürme kerametini gösteren diğer bir isim de Ak Mahmud Efendi'nin oğlu Seyyit Zeynelâbidin'dir. Onun kerameti eserde şu beyitlerle anlatılmıştır:

Kırk ikide oldu yine bir harîk

Oldı Sitanbül yem-i nāra ğarîk

İki gün iki gece hem yandı bu

Qalmadı dükkān vü büyüť çārşü

(...)

İtdi bu söz Hazret-i Şeyhe ešer

Didi āyā Hālık-ı ins ü bešer

Eyleme şermende bu bī-çārei

Def' it İlāhī bu şerer-pārei

Yakma bizi nār-ı celāliñ ile

Qıl keremi nūr-ı cemāliñ ile

Şu 'le-i táb-āvar iken söndi nār

Rāh-rev iken gerüye döndi nār (Lala İsmail 153;217,218,228-231)

Eserin manzum kısmı Şeyh Cemâl Halvetî'den itibaren gelen şeyhler hakkında bilgi vermiş. Bu kısım Sümbül Sinan'dan sonra Sümbüliye koluyla devam etmiştir. Manzum silsileden sonra gelen "Meşâyih-i İzâm" başlığıyla Nakşî ve Halvetî tarikatlarına mensup büyük şeyhlerden bahsedilmiştir. Eserin bu kısmı nesir olarak işlenmiştir.

Sonuç olarak söylemek gerekirse, eski çağlardan beri Türk toplum hayatında etkili olan ve toplum hayatını merkezinde yer alan inanç ya da din olgusu, İslâmiyet'in kabulünden sonra tasavvuf ile birleşmiş, toplum hayatına ve kültürüne yön veren bir algı olmuştur. Farklı tasavvufî görüşleri savunan tarikat ile onların toplum hayatındaki kurumları tekkeler, bu tekkelerin şeyh, sâlik ya da mürîdleri toplumun itici güçleri arasında yer almıştır. 15. yüzyıl sonu ile 16. başlarında bu sahada yerini alan bir tarikat da Sümbüliye'dir. Sümbüliye, Şeyh Sümbül Sinân'dan sonra halifeleri tarafından asırlarca devam ettirilmiş, Osmanlı sarayı tarafından desteklenmiş ve Türk kültür hayatında iz bırakan bir tarikat olmuştur.

Kaynakça

Devellioğlu, Ferit (2010). Osmanlıca - Türkçe Ansiklopedik Lûgat , Ankara: Aydın Kitabevi Yayınları.

Tosun, Necdet (2009). "Silsile", TDV İslam Ansiklopedisi ,C.37 , İstanbul: s.206.

Silsiletü'n-Nûriyye, Süleymaniye Kütüphanesi, Lala İsmail Bölümü, Nu.:153.

Uludağ, Süleyman (1995). Tasavvuf Terimleri Sözlüğü, İstanbul: Marifet Yayınları.

Velikâhyaoglu, Nazif (2000). Sümbüliye Tarikatı ve Kocamustafapaşa Külliyesi, İstanbul: Çağrı Yayınları.

Yazar, İlyas (2001). Ömer Fuâdî Hayatı, Eserleri, Edebî Kişiliği ve Bülbüliyye'sinin Metni, İstanbul: Hamle Yayınları.

Yılmaz, Hasan Kâmil (2013). Ana Hatlarıyla Tasavvuf ve Tarikatlar, İstanbul: Ensar.

Zavotçu, Gencay (2009). Tasavvufî Bir Eser: Menâkıb-ı Evliyâ ya da Sümbüliyye, Ulusal Eski Türk Edebiyatı Sempozyumu, Adıyaman Üniversitesi Fen-Ed. Fak., Türk Dili ve Ed. Böl., Adıyaman 16 Mayıs 2009, 13.15 (Bildiri Kitabı, s. 655-663).

Zavotçu, Gencay (2007). Türk Edebiyatı'nda Hâb-nâme ve Ömer Fu'âdî'nin

Tuğba ÖZÇELİK - Tarikat ve Silsile Geleneği İçerisinde Bir Sünbülüyye
Silsilesi

Hâbiyye Risâlesi, Hazret-i Pîr Şeyh Şa‘bân-ı Velî Vakfı Yay., No.:8,
Kocaeli 2007.S